

стикти на страната. Тъзи инстинкти не били достатъчно силни, за да издържатъ побѣда надъ революционното движение; по понеже селското население било съвсѣмъ необразованно, то лесно сж можали да го обърнатъ противъ революционнитъ възстания, можали сж да турнатъ основа на една междуособна война и слѣдъ време да послужи за исходна точка на бжджщата католическа реакция.

Надъ подобна перспектива, господарственитъ чловѣци на учредителното събрание можали би да се позамислятъ, ако въобще имали възможность да направатъ свободенъ изборъ; но именно свободенъ изборъ тѣ нѣмали; а пакъ да оставатъ господарството безъ пари било невъзможно; значи, трѣбвало да продадѣтъ църковнитъ имущества и да се утѣшаватъ съ това, че когато са представи затруднение, тогава ще може да се измисли нѣкоя спасителна мърка.

На 12 Октомврий, като поддържалъ предложението си за църковнитъ имущества, Мирабо дѣйствувалъ подъ влиянието на свои особенни расчети, съ които той не считалъ за нужно да се отдѣля отъ другитъ членове на учредителното събрание. Въ това време, той ся намѣрвалъ въ постоянни сношения съ дворѣтъ, получавалъ отъ дворѣтъ пари, старалъ ся да усили правителството и ималъ предъ видъ да стане първъ въ министерството, или пакъ да му стане ръководителъ. Много и чѣсто говоржтъ, че Мирабо продалъ убѣжденията си и стапалъ народенъ измѣнникъ; ако негодующитъ противъ него исторци иматъ предъ видъ личния му харак-